

og Luft, og det gælder ikke for mig om, at de skal være fri paa en bestemt Tid af Aftenen, for at de maaske kan gaa i Biografteater og lignende. Mit Formaal vilde derfor lettere naas ved en Lovgivning om Hviletid.

Jeg skal slutte med at sige, at det, jeg bebrejder den ærede Minister i denne Sag, er, at han har forladt Folketingets enstemmige Vedtagelse og forelagt noget helt andet i det høje Landsting. Men jeg skal — som jeg sagde før, og saaledes som det hele Tiden har været min og mit Partis Mening — være villig til i Overensstemmelse med de Opfordringer, der er kommet frem fra forskellig Side, at medvirke til at søge at faa en god Lov ud af Lovforslaget endnu i Aar, hvis ogsaa den ærede Minister vil medvirke hertil.

Indenrigsministeren (Rode): Det glæder mig, at det ærede Medlem (Birch) nu erklærer sig villig til at medvirke til at søge tilvejebragt en god Lov paa dette Omraade. Hans første Tale gav ikke meget Udtryk for denne Tanke. Jeg maa antage, at det ærede Medlem er kommet noget til Besindelse og har forstaaet, at hans tidligere Udtalelser ikke just var i Overensstemmelse med den Maade, hvorpaa hans Parti handlede i Fjor. Jeg vil dog, da det ærede Medlem ogsaa i sine sidste Bemærkninger syntes at sidde lidt fast i sit Standpunkt fra sin første Tale i Dag, gøre opmærksom paa, at hvad jeg har forsvaret i Landstinget med Hensyn til 7-Lukningen, er Folketingets Standpunkt fra i Fjor og det af det ærede Medlem udtrykkeligt foreslaaede, nemlig kommunale Vedtægtsbestemmelser, der skulde tillade Lukning Kl. 7. Nu synes det ærede Medlem pludselig ogsaa at ville angribe dette Standpunkt. Det forekommer mig at være lidt mærkeligt.

Det ærede Medlem sagde, at jeg ikke skulde tale om, hvad de handlende paa Vesterbro har gjort. Jeg skal dertil sige, at der af de handlende rundt om paa Broerne er indtaget et lignende Standpunkt, og jeg sagde udtrykkelig før, at der kan være forskellige Forhold til Stede, og at det derfor var et godt Standpunkt i Fjor, da Folketinget overlod Afgørelsen til Kommunalbestyrelserne. Men hvis det ærede Medlem i Stedet for at fremsætte sin første Udtalelse havde vist mig den Velvillie at høre, hvad jeg sagde ved Fremsættelsen her i Tinget, vilde det ærede Medlem derigennem have lagt Mærke til,

at jeg udtrykkelig atter sagde, at jeg ganske henstillede til dette høje Ting, om det nu vilde tiltræde Principperne i det Lovforslag, jeg havde fremsat, og ganske henstillede til det, hvor meget det fandt det hensigtsmæssigt at genoptage af disse Bestemmelser. Jeg har altsaa netop stillet mig her som i Landstinget paa Folketingets Standpunkt fra i Fjor med Hensyn til disse nye Spørgsmaal.

Første Viceformand (Stauning): Folketingsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Birch: Det hørte afhænger jo meget af Ørerne, der hører, og jeg maa sige, at den Maade, hvorpaa jeg har opfattet den ærede Ministers Udtalelser ved Sagens Fremsættelse i Landstinget, slet ikke falder sammen med den ærede Ministers. Det forekommer mig, at den ærede Minister deroppe netop i høj Grad har lagt Vægt paa, ikke blot at Forslaget blev vedtaget, men ogsaa, at det blev vedtaget med de nye Bestemmelser, som han havde indført deri.

Naar jeg har taget Ordet endnu en Gang for en kort Bemærkning, er det egentlig for at udtale min Beklagelse af, at den ærede Minister, som jeg ellers i mange Maader sætter saa stor Pris paa, gentagende har tillagt mig Udtalelser, som jeg slet ikke har fremsat. Den ærede Minister lod skinne igennem eller lod Forsamlingen forstaa, at jeg skulde have erklæret, at mit Parti ikke vilde medvirke til at faa en god Lov ud af det foreliggende Lovforslag. Sandheden er den, at det Afsnit i mit første Foredrag, om hvilket der her er Tale, lød saaledes, at den Omstændighed, at vi maa være løste fra vort Tilsagn „ikke skal sige, at vi ikke vil medvirke til at søge at tilvejebringe en god Lov“; og jeg motiverede yderligere denne Udtalelse med, at Venstremænd i den foreliggende Sag følte saa varmt som nogen i denne Sal. Det forekommer mig da, at den ærede Minister har været uberettiget til at fremkomme med de Bemærkninger, han fremsatte.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem ved, at det er Tonen, der gør Musikken, og Tonen i det ærede Medlems første Tale vil intet Medlem kunne have overhørt. Det ærede Medlem sagde, at min Fremsættelsestale i Landstinget gik ud paa stærkt at opfordre Landstinget til